Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0316

Anmodning om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 16. december 2025 om anmodning om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet (2025/2063(IMM))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til anmodning om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet, der blev modtaget ved skrivelse af 27. februar 2025 fra protokoltjenesten i den belgiske føderale offentlige tjeneste for udenrigsanliggender, udenrigshandel og udviklingssamarbejde, som fremsendte anmodningen fra den belgiske føderale anklagemyndighed i forbindelse med en straffesag, der skal indledes imod hende, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 10. marts 2025,

– der har hørt Elisabetta Gualmini den 4. juni 2025, og som henviser til de dokumenter, som hun har fremlagt, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,

– der henviser til de yderligere oplysninger, der blev fremsendt af den belgiske føderale anklager ved skrivelse af 27. juni 2025,

– der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

– der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011,

17. januar 2013, 19. december 2019 og 5. juli 2023[1],

– der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,

– der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A10-0263/2025),

A. der henviser til, at den belgiske føderale anklager den 27. februar 2025 fremsatte en anmodning om ophævelse af immuniteten for Elisabetta Gualmini, medlem af Europa-Parlamentet, som er valgt i Italien, i forbindelse med en straffesag, der skal indledes imod hende;

B. der henviser til, at en igangværende efterforskning i forbindelse med den såkaldte Qatargate-sag angiveligt har afsløret eksistensen af en kriminel organisation inden for EU-institutionerne, navnlig i Europa-Parlamentet, hvis formål var at anvende sit indflydelsesnetværk inden for EU-institutionerne, navnlig med hensyn til medlemmer, assistenter og tjenestemænd, med henblik på at påvirke Parlamentets beslutningsproces til fordel for visse tredjelandes geopolitiske interesser;

C. der henviser til, i henhold til anmodningen om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet, at det i forbindelse med denne efterforskning angiveligt har vist sig, at Elisabetta Gualmini kan have været involveret i korruptionshandlinger ved at acceptere, at den påståede kriminelle organisation udøvede sin indflydelse således, at hun kunne opnå posten som næstformand for sin politiske gruppe i oktober 2022, til gengæld for at udøve større indflydelse fra denne post inden for denne politiske gruppe i den kriminelle organisations interesse; der henviser til, at proceduren for udnævnelse af en næstformand for den pågældende politiske gruppe faktisk er baseret på en detaljeret og fastlagt procedure, der munder ud i en afgørelse truffet af den politiske gruppes plenarforsamling på en åben og gennemsigtig måde; der henviser til, at det lader til, at stillingen som næstformand for den pågældende politiske gruppe blev ledig den 12. oktober 2022; der henviser til, at den politiske gruppe efter den fastlagte procedure udnævnte Elisabetta Gualmini til næstformand den 18. oktober 2022; der henviser til, at Elisabetta Gualmini umiddelbart efter sin udnævnelse angiveligt takkede det formodede

---

[1] Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115, og Rettens dom af 5. juli 2023, Puigdemont i Casamajó m.fl. mod Parlamentet, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

ledende medlem af den påståede kriminelle organisation for den påståede støtte og rådgivning modtaget i denne forbindelse; der henviser til, at den formodede leder af den påståede kriminelle organisation ikke bestred et hverv i Parlamentet fra den 1. juli 2019 og desuden tilhørte et andet nationalt politisk parti end Elisabetta Gualmini, men, som det fremgår af anmodningen, uden at dette forklares yderligere, angiveligt havde en vidtrækkende indflydelse på hele processen med udnævnelse af en næstformand i denne politiske gruppe;

D. der henviser til, at den påståede kriminelle organisation gennem sit formodede netværk af indflydelse, som foreslået i anmodningen om ophævelse, uden at dette forklares yderligere, angiveligt forsøgte at anbringe Elisabetta Gualmini som mødeleder på hendes politiske gruppes møde den 16. november 2022, hvis formål var at fastlægge gruppens holdning til den politiske hensigtsmæssighed af at afholde en plenardebat om situationen i Qatar og stemme om en hastebeslutning om dette emne; der henviser til, at hun angiveligt anmodede om og/eller indvilligede i at modtage instrukser om indholdet af hendes erklæringer på dette møde og angiveligt anvendte argumenter, der var dikteret til hende, i den forstand at det ville være uhensigtsmæssigt at afholde en plenardebat om Qatar og at have en beslutning om dette emne; der henviser til, at det under proceduren blev kendt, at Elisabetta Gualmini faktisk ikke ledede dette møde, da denne rolle blev overtaget af en anden næstformand for den pågældende politiske gruppe, og at Elisabetta Gualminis rolle på mødet tilsyneladende blot var at fremlægge punktet på dagsordenen for den politiske gruppes møde om forberedelse af plenarforsamlingen i november II 2022; der henviser til, at den konklusion, som Elisabetta Gualmini synes at have fremlagt efter den drøftelse, der fandt sted på det pågældende møde i den politiske gruppe, desuden var i modstrid med de instrukser, der angiveligt blev modtaget fra den påståede kriminelle organisation;

E. der henviser til, at ifølge anmodningen er Elisabetta Gualmini således mistænkt for mellem den 1. juli 2019 og den 10. december 2022 at have begået ulovlige handlinger, der i henhold til belgisk ret kan kategoriseres som deltagelse i en kriminel organisations aktiviteter og som passiv bestikkelse, hvilket er strafbare handlinger i henhold til henholdsvis artikel 324bis og 324ter og artikel 246-250 i den belgiske straffelov; der henviser til, at både anmodningen og de yderligere oplysninger, der er modtaget fra den belgiske føderale anklager, kun giver indikationer på påståede handlinger vedrørende perioden fra den 4. oktober til den 2. december 2022, hvilket efterlader perioden før den 4. oktober 2022 uden nogen form for dokumentation; der henviser til, at der derfor er en uoverensstemmelse mellem den periode, hvor den påståede lovovertrædelse blev begået, og den begrundelse, der er givet i begrundelsen for anmodningen om ophævelse af immuniteten;

F. der henviser til, at Parlamentet ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en anklaget[2];

G. der henviser til, at formålet med den parlamentariske immunitet i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;

H. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv; der henviser til, at artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter udgør en særregel, hvis formål er at beskytte Europa-Parlamentets medlemmers ytringsfrihed og uafhængighed[3];

I. der henviser til, at de påståede lovovertrædelser ikke udgør, og den efterfølgende anmodning om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet dermed ikke vedrører, en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hendes hverv som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;

J. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer under Europa-Parlamentets mødeperioder i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter nyder fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning på en anden medlemsstats område;

K. der henviser til, at parlamentarisk immunitet i henhold til Parlamentets forretningsordens artikel 5, stk. 2, ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og for dets medlemmers uafhængighed;

L. der henviser til, at det følger af Den Europæiske Unions Domstols praksis, at Parlamentet "på grund af den politiske karakter af en beslutning, der træffes, fordi der er anmodet om ophævelse (...) af immuniteten, har et meget vidt skøn med hensyn til, hvad en sådan

---

2 Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

3 Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, præmis 26.

beslutning skal gå ud på"[4];

M. der henviser til, at enhver konklusion vedrørende anmodningen om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet skal drages på grundlag af de oplysninger og forklaringer, der er givet i denne sag, navnlig dem, der er givet af den belgiske føderale anklager; der henviser til, at beskrivelsen af de påståede forhold og de deraf følgende konklusioner i anmodningen om ophævelse, i mangel af mere detaljerede forklaringer, synes at være inkonsekvent, baseret på antagelser eller insinuationer og at tilsidesætte de etablerede politiske processer i Parlamentet med hensyn til udnævnelse af næstformænd i politiske grupper og forberedelse og afslutning af interne holdninger i en politisk gruppe; der henviser til, at der ikke synes at være påvist nogen klar modydelse, og at der ikke i tilstrækkelig grad er påvist nogen personlig fordel for Elisabetta Gualmini, som utvetydigt ville følge af de påståede kendsgerninger, der er fremlagt i anmodningen;

N. der endvidere henviser til, at de påståede forhold, der er fremsat i anmodningen om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet, ikke respekterer den uadskillelige sammenhæng og forbindelse til en politisk gruppes regelmæssige politiske aktiviteter eller til de regelmæssige politiske aktiviteter, der udføres af medlemmerne inden for en politisk gruppe; der henviser til, at de politiske grupper i Parlamentet dannes i henhold til og er underlagt dets forretningsorden, spiller en central rolle i Parlamentets interne organisation og arbejde som institution og er afgørende for dets centrale demokratiske funktion; Der henviser til, at de politiske grupper udøver deres funktioner inden for rammerne af Unionens virksomhed, herunder de opgaver, som navnlig er tillagt dem af Parlamentets forretningsorden.

O. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet ikke er at beskytte uregelmæssigheder, men at beskytte Parlamentets demokratiske funktion;

P. der henviser til, at uoverensstemmelserne med hensyn til den periode, hvor den påståede lovovertrædelse blev begået, og den fremlagte begrundelse, usikkerheden med hensyn til de elementer, som anmodningen om ophævelse af Elisabetta Gualminis immunitet er baseret på, og begrundelsen for anmodningen samt manglen på tilstrækkelige beviser eller forklaringer på den påståede forseelse, herunder i forbindelse med de etablerede politiske processer, på grundlag af ovenstående giver anledning til bekymring for, at hensigten bag sagen kan have været at skade det pågældende medlems omdømme, og tyder på, at der mangler tilstrækkelige

---

[4] Domstolens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, præmis 59 og den citerede retspraksis.

elementer til, at Parlamentet kan danne en væsentlig og velbegrundet grund til at ophæve Elisabetta Gualminis immunitet;

Q. der henviser til, at det derfor ser ud til, at fumus persecutionis i dette tilfælde kan antages, dvs. at der er "konkrete beviser"[5] for, at hensigten med den pågældende retssag er at undergrave Elisabetta Gualminis og dermed hele Parlamentets politiske virksomhed, herunder dets interne politiske beslutningsproces, der kommer til udtryk gennem en politisk gruppes etablerede og regelmæssige arbejde;

1. vedtager ikke at ophæve Elisabetta Gualminis immunitet;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Kongeriget Belgiens kompetente myndighed og til Elisabetta Gualmini.

---

5 Domstolens dom af 17. september 2020, Troszczynski mod Parlamentet, C-12/19, ECLI:EU:C:2020:725, præmis 26.